

toliko zákaz zcizení bez souhlasu Státního pozemkového úřadu, nikoliv též zákaz zatížení; výhrady učiněné ve smyslu §§ 21, 24 a 19, odst. 2, příděl. zák. č. 81/1920 Sb. z. a n. se netýkají zatížení a nejde o rolnický nedíl. Bylo proto exekuční právo zástavní pro pohledávku dovolacího stěžovatele vloženo na dotčený pozemek právem.

Čís. 16456.

Zemědělské vyrovnací řízení (vlád. nař. č. 76/1936 ve znění vlád. nař. č. 13/1937 Sb. z. a n.).

Jestliže stát jako věřitel veřejnoprávních pohledávek nehlasuje v zemědělském vyrovnání při vyrovnacím roku, nepočítají se dotčené pohledávky do součtu pohledávek »věřitelů při roku přítomných nebo zastoupených«, nýbrž do úhrnného součtu pohledávek věřitelů souhlasících s vyrovnáním.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1937, R I 1317/37.)

Soud první stolice zastavil podle § 65, odst. 1, vyr. ř. a § 3 vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. vyrovnací řízení, zahájené o jmění manželů Františka K. a Anny K., vycházející z názoru, že nebylo dosaženo potřebné většiny pro přijetí vyrovnání. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, aby po právní moci zrušujícího usnesení dále jednal a znova rozhodl. Důvody: Podle seznamu přihlášek a zápisu o výsledku hlasování při vyrovnacím roku dne 3. března 1937 bylo při vyrovnacím roku přítomno 8 věřitelů oprávněných k hlasování, z nichž pět hlasovalo pro přijetí vyrovnání a tři proti přijetí vyrovnání. Součet pohledávek všech těchto přítomných a k hlasování oprávněných věřitelů činil 11.987 Kč 71 h, neboť pohledávku Československého státu (berního úřadu v L.), jehož zástupce se k vyrovnacímu roku nedostavil, nelze podle znění § 19, odst. 1, vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. počítati do pohledávek věřitelů při roku přítomných, nýbrž se zřením na odstavec 2 řečeného předpisu pouze do úhrnného součtu pohledávek věřitelů s vyrovnáním souhlasících. Poněvadž bylo dosaženo souhlasu většiny věřitelů při roku přítomných, stačilo k přijetí vyrovnání, aby úhrnný součet pohledávek věřitelů s vyrovnáním souhlasících, čítajíc v to nepřítomného veřejnoprávního věřitele 6.132 Kč 86 h, činil více než polovinu všech pohledávek věřitelů při roku přítomných. Poněvadž tyto pohledávky činí, jak shora řečeno, částku 11.988 Kč 70 h a jejich polovina tedy 5.964 Kč 35 h, a pro vyrovnání hlasovalo pohledávek za 6.132 Kč 86 h, bylo by pokládati vyrovnání za přijaté. Bude tedy na prvním soudě, aby, neshledá-li, že jsou důvody k odepření vyrovnání podle § 58 vyr. ř., vyrovnání potvrdil. Bylo proto zrušeno usnesení, jímž bylo vyrovnání pro jeho nepřijetí podle § 65, odst. 1, vyr. ř. zastaveno, a prvému soudu uloženo, aby po právní moci zrušujícího usnesení dále jednal a znova rozhodl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vyrovnacího věřitele Josefa K.

Důvody:

Ustanovení prvního odstavce § 19 vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. ve znění čl. I č. 2 vlád. nař. č. 13/1937 Sb. z. a n. rozeznává jasně jednak počet »věřitelů při roku přítomných nebo zastoupených, kteří jsou oprávněni hlasovati, a jednak úhrnný součet »pohledávek věřitelů, kteří s vyrovnáním souhlasí«. Přihlédne-li se k ustanovení odstavce druhého téhož paragrafu, podle něhož se pohledávky veřejných daní, dávek a poplatků počítají, není-li stát jako věřitel těchto pohledávek při vyrovnacím roku zastoupen nebo nehlasuje-li, k pohledávkám, jichž věřitelé s vyrovnáním souhlasí, nemůže to býti vykládáno jinak než tak, jak to vykládá napadené usnesení, že se totiž uvedené veřejnoprávní pohledávky tehda, jestliže stát nehlasuje, nepočítají do součtu pohledávek »věřitelů při roku přítomných nebo zastoupených«.

Čís. 16457.

Pro otázku, zda opominutím včasné písemné opovědi nebo žaloby nastal zánik vlastnického práva nebo jiných věcných práv k nemovitostem státem převzatým při pozemkové reformě vůči státu nebo osobám, jimž se dostalo uvedených nemovitostí přidělem, nejsou rozhodující předpisy vlád. nař. č. 117/1922 Sb. z. a n., nýbrž toliko předpis § 31 náhr. zák. č. 329/1920 ve znění zák. č. 220/1922 Sb. z. a n.

Podle § 31 náhr. zák. není početí lhůty k domáhání se věcných práv k zabraným nemovitostem závislé na vyhlášení nebo na jiném uvedení v obecnou známost a zánik řečených věcných práv podle něho nastává i vůči singulárnímu nástupci původního přidělce.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1937, Rv I 1084/36.)

Žalobci, vlastníci role č. kat. 369/2, zapsaného ve vložce č. 30 kat. území S., se na žalovaném — který koupil pozemky č. kat. 451/1 a 451/2 od Josefa V., jenž nabyt právě uvedených nemovitostí t. řeč. zkráceným přidělem při provádění pozemkové reformy — domáhají žalobou výroku, že jest povinen trpěti výkon služebností chůze, vozové cesty a průhonu dobytka po pozemcích č. kat. 451/1 a 451/2 pro hospodářskou potřebu žalobců. Proti žalobě namítl žalovaný mimo jiné, že se žalobci nedomáhali v 30denní lhůtě, vytčené v § 31 náhr. zák., podle jejich trvání vydrženého práva sporné služebnosti, a že proto jejich právo zaniklo. Soud první stolice uznal podle žaloby. Dovolací soud zamítl žalobu. Důvody: Mylný jest názor soudu první stolice, že právo služebnosti vydržené žalobci nezaniklo vůči žalovanému jako pouhému singulárnímu nabyvateli a nástupci Josefa V. Žalobci resp. jejich právní předchůdci se v 30denní lhůtě (§ 31 náhr. zák. č. 329/1920 ve znění zák. č. 220/1922 Sb. z. a n.) od výkonu po-